

RÅDETS DIREKTIV

af 25. juli 1978

om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som tandlæge

(78/687/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

ved gennemførelsen af den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser som foreskrevet i Rådets direktiv 78/686/EØF af 25. juli 1978 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for tandlæger og om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser ⁽³⁾, gør ensartetheden inden for uddannelserne i medlemsstaterne det muligt at begrænse samordningen på dette område til at omfatte et krav om overholdelse af minimumsnormer og i øvrigt overlade det til medlemsstaterne frit at tilrettelægge deres undervisning;

med henblik på gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for specialtandlæger og for at sætte samtlige udøvere af erhvervet, som er statsborgere i medlemsstaterne, på nogenlunde lige fod inden for Fællesskabet, har en vis samordning af uddannelsesbetingelserne for specialtandlæger vist sig at være nødvendig; der bør derfor fastsættes visse minimumskriterier både for adgangen til uddannelse til specialtandlæge, dennes minimumsvarighed, undervisningsformen og stedet, hvor den skal finde sted, samt for det tilsyn, den skal undergives; disse kriterier vedrører kun specialer, der er fælles for flere medlemsstater;

af hensyn til den offentlige sundhed bør man inden for Fællesskabet sigte mod en fælles definition af de pågældende erhvervsudøveres virkefelt; dette direktiv gør det ikke muligt på nuværende stadium at nå frem til en fuldstændig samordning af virkefeltet for tandlæger i de forskellige medlemsstater;

medlemsstaterne sikrer straks efter iværksættelsen af dette direktiv, at tandlægeuddannelsen sætter den pågældende i stand til at udøve virksomhed, der indebærer forebyggelse, diagnose og behandling af misdannelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv;

den samordning af udøvelsesbetingelserne, der fastsættes i dette direktiv, udelukker for så vidt ikke en senere samordning;

den samordning, der fastsættes i dette direktiv, vedrører tandlægers erhvervmæssige uddannelse; hvad angår uddannelsen sondres der for tiden i størstedelen af medlemsstaterne ikke mellem de tandlæger, der udøver deres virksomhed som lønmodtagere, og uddannelsen af dem, der arbejder som selvstændige; som følge heraf og for i fuldt omfang at fremme den frie bevægelighed for erhvervets udøvere i Fællesskabet forekommer det derfor nødvendigt at udstrække anvendelsen af dette direktiv til tandlæger, der er lønmodtagere;

på tidspunktet for meddelelsen af dette direktiv udøves tandlægevirksomhed i Italien udelukkende af læger med eller uden odontostomatologi som speciale; dette direktiv indebærer, at Italien må indføre en ny kategori af erhvervsudøvere, der er berettiget til at udøve tandlægevirksomhed under en anden titel end læge; oprettelsen af et nyt erhverv i Italien kræver ikke alene indførelse af en særlig uddannelse, der opfylder kriterierne i dette direktiv, men ligeledes tilvejebringelse af strukturer for det nye erhverv, så som for eksempel et fagligt organ; der bør derfor under hensyn til omfanget af de foranstaltninger, der skal vedtages, indrømmes Italien en yderligere frist, for således at gøre det muligt for landet at efterkomme dette direktiv —

⁽¹⁾ EFT nr. C 101 af 4. 8. 1970, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. C 36 af 28. 3. 1970, s. 19.

⁽³⁾ Se side 1 i denne Tidende.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

UDDANNELSESKRAVENE

Artikel 1

1. Medlemsstaterne gør adgangen til virksomhed som tandlæge, der udøves under de i artikel 1 i direktiv 78/686/EØF anførte titler, og udøvelsen af denne virksomhed afhængig af, at den pågældende er i besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis som omhandlet i artikel 3 i samme direktiv, der yder garanti for, at den pågældende i løbet af sin samlede uddannelsestid har erhvervet:

- a) fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som tandlægevirksomhed bygger på, samt en god forståelse af videnskabelig metode, herunder principperne for måling af biologiske funktioner, vurdering af videnskabeligt fastlagte kendsgerninger og analyse af data;
- b) fyldestgørende kendskab til raske og syge menneskers opbygning, funktion og adfærd samt til den måde, hvorpå menneskets sundhedstilstand påvirkes af dets fysiske og sociale miljø, i det omfang disse forhold står i forbindelse med virksomhed som tandlæge;
- c) fyldestgørende kendskab til opbygning og funktion af tænder, mund, kæber og det omgivende væv, såvel i rask som syg tilstand, samt til disse forholds forbindelse med den almene sundhedstilstand og patientens fysiske og sociale velbefindende;
- d) fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og metoder, som giver tandlægen et sammenhængende billede af misdannelser, beskadigelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv, samt til tandlægegerningen set ud fra et forebyggende, diagnostisk og terapeutisk synspunkt;
- e) fyldestgørende klinisk erfaring under passende tilsyn.

Denne uddannelse skal sætte den pågældende i stand til at udøve virksomhed, der indebærer forebyggelse, diagnostik og behandling af misdannelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv.

2. Den samlede tandlægeuddannelse omfatter mindst fem års studier med teoretisk og praktisk undervisning på heltidsbasis ved et universitet, ved en højere læreanstalt af tilsvarende niveau eller under tilsyn af et universitet, omfattende de i bilaget nævnte fag.

3. Adgang til denne uddannelse forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver ham adgang til det pågældende studium ved universiteter eller højere læreanstalter på tilsvarende niveau i en medlemsstat.

4. Dette direktiv berører ikke på nogen måde medlemsstaternes mulighed for på deres eget område og i henhold til deres lovgivning at give indehavere af eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser, som ikke er erhvervet i en medlemsstat, adgang til at optage og udøve virksomhed som tandlæge.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at den uddannelse, der fører til erhvervelsen af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for specialtandlæger, mindst opfylder følgende betingelser:

- a) den forudsætter enten gennemførelse og anerkendelse af 5 års studier med teoretisk og praktisk undervisning på heltidsbasis som led i det i artikel 1 omhandlede undervisningsforløb, eller at den pågældende er i besiddelse af de dokumenter, der er nævnt i artikel 7, stk 1, i direktiv 78/686/EØF;
- b) den omfatter en teoretisk og praktisk undervisning;
- c) den følges på heltidsbasis i mindst 3 år under tilsyn af de kompetente myndigheder eller organer;
- d) den finder sted på et universitet, på et behandlings-, undervisnings- og forskningsinstitut eller, i givet fald, i en anden institution inden for sundhedsområdet, der er godkendt til dette formål af de kompetente myndigheder eller organer;
- e) den omfatter specialtandlæge-kandidatens personlige deltagelse i de pågældende forvaltningers virksomhed og ansvar.

2. Medlemsstaterne gør udstedelsen af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for specialtandlæger betinget af, at den pågældende er i besiddelse af et af de i artikel 1 omhandlede eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser for tandlæger eller af de dokumenter, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, i direktiv 78/686/EØF.

3. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 8 fastsatte frist de myndigheder eller organer, der er kompetente til at udstede de i stk. 1 omhandlede eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

4. Medlemsstaterne kan fravige stk. 1, litra a). Den, som en sådan fravigelse gælder, kan ikke påberåbe sig artikel 4 i direktiv 78/686/EØF.

Artikel 3

1. Med forbehold af princippet om heltidsuddannelse, der er indeholdt i artikel 2, stk. 1, litra c), og så længe Rådet ikke har truffet sine afgørelser i overensstemmelse med stk. 3, kan medlemsstaterne give tilladelse til uddannelse til specialtandlæge på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale myndigheder, såfremt en heltidsuddannelse som følge af berettigede omstændigheder ikke vil være gennemførlig.

2. Den samlede varighed af uddannelsen til specialtandlæge må ikke afkortes i henhold til stk. 1. Uddannelsesniveaueet må ikke sænkes, hverken fordi der er tale om en deltidsuddannelse eller på grund af udøvelse af lønnet privat erhvervsvirksomhed.

3. Senest fire år efter meddelelsen af dette direktiv skal Rådet på grundlag af en fornyet undersøgelse af situationen og efter forslag fra Kommissionen samt under hensyntagen til, at der fortsat skal være mulighed for deltidsuddannelse under visse omstændigheder, der skal behandles for hvert speciale, træffe afgørelse om, hvorvidt bestemmelserne i stk. 1 og 2 skal opretholdes eller ændres.

Artikel 4

Som overgangsforanstaltning og uanset artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 3, kan de medlemsstater, hvis administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser på det tidspunkt, hvor direktivet meddeles, hjemler en form for uddannelse til specialtandlæge på deltidsbasis, fortsat anvende disse bestemmelser på kandidater, som har påbegyndt deres uddannelse til specialtandlæge senest fire år efter meddelelsen af dette direktiv. Denne periode kan forlænges, såfremt Rådet ikke har truffet nogen afgørelse i henhold til artikel 3, stk. 3.

KAPITEL II

VIRKEFELT

Artikel 5

Medlemsstaterne sikrer, at tandlægerne generelt er berettiget til at optage og udøve virksomhed, der indebærer forebyggelse, diagnostik og behandling af misdannelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv, under overholdelse af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser og af de fag-etiske regler, som er gældende for dette erhverv ved meddelelsen af dette direktiv.

Medlemsstater, hvor der ikke findes sådanne bestemmelser og regler, kan præcisere eller begrænse udøvelsen af visse af de former for virksomhed, der er omhandlet i stk. 1, i en udstrækning, der svarer til forholdene i de øvrige medlemsstater.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 6

Personer, som er omfattet af artikel 19 i direktiv 78/686/EØF, anses for at opfylde betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a).

Med henblik på anvendelsen af artikel 2, stk. 2, ligestilles de af artikel 19 i direktiv 78/686/EØF omfattede personer med sådanne, som er i besiddelse af et af de i artikel 1 omhandlede eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for tandlæger.

Artikel 7

Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, som i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾ som lønmodtagere udøver eller agter at udøve en af de i artikel 1 i direktiv 78/686/EØF omhandlede former for virksomhed.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden for en frist på 18 måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom. Italien skal dog træffe disse foranstaltninger inden for en frist på seks år.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Såfremt der ved anvendelsen af dette direktiv skulle opstå større vanskeligheder for en medlemsstat inden for særlige områder, undersøger Kommissionen disse vanskeligheder i samarbejde med denne stat og indhenter udtalelse fra det udvalg af højere embedsmænd inden for sundhedsvæsenet, der er nedsat ved afgørelse

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

75/365/EØF (1), senest ændret ved afgørelse Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 1978.
78/689/EØF (2).

Kommissionen fremsætter i givet fald passende forslag for Rådet.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

På Rådets vegne

K. von DOHNANYI

Formand

---

(1) EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 19.

(2) Se side 17 i denne Tidende.

BILAG

Uddannelsesprogram for tandlæger

Det uddannelsesprogram, som skal føre frem til et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis som tandlæge, omfatter som et minimum nedennævnte fag. Undervisningen i et eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag.

a) *Grundlæggende fag*

kemi
fysik
biologi

b) *Medikobiologiske og alment lægevidenskabelige fag*

anatomi
embryologi
histologi, herunder cytologi
fysiologi
biokemi (eller fysiologisk kemi)
patologisk anatomi
almen patologi
farmakologi
mikrobiologi
hygiejne
præventiv medicin og epidemiologi
radiologi
fysiurgi
almen kirurgi
intern medicin, herunder pædiatri
oto-rhino-laryngologi
dermato-venerologi
almen psykologi, psykopatologi og neuropatologi
anæstesiologi

c) *Fag med direkte relation til tandlægevirksomhed*

proteselære
tandlægematerialer
konserverende tandbehandling
forebyggende tandpleje
anæstesi og smertestillende midler inden for tandbehandling
specialkirurgi
specialpatologi
klinisk odonto-stomatologi
pædodonti
ortodonti
parodontologi
odontologisk radiologi
bidfunktionslære
faglig organisation, etik og lovgivning
sociale aspekter ved praktisk odontologi